

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma:	Kfv.IV.37.854/2025/2.
A tanács tagjai:	Dr. Balogh Zsolt a tanács elnöke Dr. Bögös Fruzsina előadó bíró Dr. Dobó Viola bíró Dr. Kiss Árpád Lajos bíró Dr. Sugár Tamás bíró
A felperes:	felperes (cím1)
A felperes képviselője:	Dr. Ráckövesi János Ákos ügyvéd (cím2)
Az alperes:	Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága (cím3)
Az alperes képviselője:	Schmidt Ádám és Társa Ügyvédi Iroda Dr. Schmidt Beatrix ügyvéd (cím4)
A per tárgya:	bányafelügyeleti ügyben indult közigazgatási jogvita

Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: Fővárosi Törvényszék 106.K.700.178/2025/7. számú ítélete

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A egyéb1 védnevű bányatelek korábbi jogosítottja a perben nem álló Kft_1 (a továbbiakban: felperesi jogelőd) volt.

[2] Az alperes az MBK/15-2/2015. számú határozatában elrendelte a egyéb1 védnevű bányatelken üzemelő bányaüzemben a bánya bezárását és a tájrendezés elvégzését és kötelezte a felperesi jogelődöt, hogy nyújtson be a bányaüzem bányabezárási és tájrendezési műszaki üzemi tervének jóváhagyása iránti kérelmet, aminek a felperesi jogelőd a megadott határidőben nem tett eleget.

[3] Az alperes 2017. május 27-én véglegessé vált BO/15/763-4/2017. számú végzésével engedélyezte a felperesi jogelőd jogutódlását, és a felperest a bányatelek bányászati jogosultjaként nyilvántartásba vette. A bányatelken a felperes nem végzett kitermelést, és nem tett eleget a bánya bezárása és a tájrendezés elvégzése iránti kötelezettségének sem, műszaki üzemi terv jóváhagyása iránti kérelmet semmilyen bányászati tevékenységre nem terjesztett elő.

[4] Az alperes az SZTFH-BANYASZ/439-4/2024. számú határozatával törölte a felperes bányászati jogát, amely határozatát a felperes keresete alapján az SZTFH-BANYASZ/4396/2024. számú határozattal visszavonta és az eljárást megszüntette, arra hivatkozva, hogy a bányászati jog törlését részben helytelen jogszabályi rendelkezésre alapította, továbbá megállapította, hogy a 2015-ös bányabezárási határozatban foglaltakat már nem hajthatja végre.

[5] Az alperes a 2024. május 22. napján kelt SZTFH-BANYASZ/7646-1/2024. számú határozatában ismételten elrendelte a egyébl védnevű bányatelken üzemelő bányaüzemben a bánya bezárását és a tájrendezés elvégzését, amely határozatát az alperes a felperes keresete alapján SZTFH-BANYASZ/7646-3/2024. számú határozatával visszavonta, tekintettel arra, hogy az eljárásban nem biztosította a felperes nyilatkozattételi jogát, majd az SZTFH-BANYASZ/7646-6/2024. számú módosító határozattal az eljárás megszüntetéséről rendelkezett.

[6] Az alperes a 2024. augusztus 29-én kelt SZTFH-BANYASZ/10930-1/2024. számú végzésével hivatalból ismét eljárást indított a bányatelken lévő bányaüzem bezárása és a tájrendezés elvégzése tárgyában, majd a 2024. november 8-án meghozott SZTFH-BANYASZ/10930-4/2024. számú határozatával elrendelte a bányatelken üzemelő bánya bezárását és a tájrendezés elvégzését, egyúttal – a bányászati jog törlésének terhével – kötelezte a felperest, hogy a határozat véglegessé válásától számított 30 napon belül nyújtson be bányabezárási és tájrendezési műszaki üzemi terv jóváhagyása iránti kérelmet. Indokolásában rögzítette, hogy a felperes a jogelőd társaság jogutódjává vált a bányatelekben megnyilvánuló bányászati jog vonatkozásában, a felperes azonban a 2017. május 27-i jogosítottkénti nyilvántartásba vétele óta a bányatelken kitermelést nem végzett. Hivatkozott a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Bt.) 30. § (5) bekezdés a) pontjára, és kiemelte, a felperes a nyilvántartásba vétele óta nem rendelkezik jóváhagyott műszaki üzemi tervvel, ezért – a Bt. 21. § (1) és (3) bekezdéseire tekintettel – bányászati tevékenységet (ásványi nyersanyagok kitermelése, feltárása és a bánya szüneteltetése, bezárása) jogszerűen nem folytathatott. A hivatkozott korábbi eljárásokban meghozott határozatok – visszavonásukra tekintettel – nem bírnak relevanciával. A kitermelés szüneteltetése elérte a 6 évet, ezért a bánya bezárását és a tájrendezés elvégzését rendelte el. A műszaki üzemi terv benyújtására vonatkozó kötelezés jogalapjaként a Bt. 30. § (6) bekezdését jelölte meg.

A kereseti kérelem és az alperes védirata

[7] A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozata ellen, amelyben annak megsemmisítését kérte.

[8] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását kérte.

A jogerős ítélet

[9] Az eljáró bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította.

[10] Ítéletének indokolásában hivatkozott a Bt. 30. § (5) bekezdés a) pontjára, a 49. § 53. pontjára, a 4. pont c) pontjára, a 21. § (1) és (3) bekezdéseire, és kiemelte, a perbeli ügyben nem volt vitatott, hogy a bányatelken a kitermelés 2014. június 30-ig a 1519/2011.

számú engedéllyel szünetelt. Az sem volt vitatott továbbá, hogy kitermelés ezt követően sem történt. Ennek alapján a bányatelken lévő bánya ezt követően is szünetelt a Bt. 49. § 53. pontjában rögzített definíció szerint. Rögzítette, hogy a szüneteltetés ténylegesen attól függetlenül megvalósultnak tekintendő, hogy arra sem a felperes jogelődje, sem a felperes már nem rendelkezett hatályos engedéllyel.

[11] Rámutatott, a Bt. megváltozott szabályozása már nem biztosít az alperes számára mérlegelési lehetőséget abban, hogy a bánya 6 évet elérő szüneteltetése esetén elrendeli-e a bánya bezárását és a tájrendezés elvégzését, azt a törvényi rendelkezés kógens módon írja elő a számára. Ezen hatásköre alkalmazásához a Bt. 30. § (5) bekezdés a) pontja alapján azt kell vizsgálnia, hogy a bányatelken fennálló bányauzemben a kitermelés – engedéllyel vagy engedély nélkül – 6 évet meghaladóan szünetelt-e. Utalt a határozat indokolására, amely rögzíti, hogy az alperes a nyilvántartásából megállapította, hogy a bányatelek tekintetében „a felperes jogosítottkénti nyilvántartásba vétele óta kitermelés nem történt”, majd megállapította, hogy a kitermelés szüneteltetésének kezdő időpontját az alperes a felperes bányatelekre vonatkozó bányavállalkozói jogának nyilvántartásba vételétől kezdődően számította. Az alperes tehát e körben tisztázta a tényállást, a határozat indokolása nem hiányos, mert a releváns tényeket egyértelműen tartalmazza.

[12] Idézte a Bt. 5. § (5) bekezdését, és a Kúria a Kfv.IV.37.173/2024/7. számú ítéletében foglaltakat. Utalt arra, hogy az alperesnek azt is vizsgálnia kellett, hogy a felperes igazolt-e az eljárásban olyan kieső időtartamot, amely a felperes önhibáján kívül a hatóság döntése, intézkedése vagy mulasztása miatt következett be. A felperes e körben – mind az alperes eljárásban, mind a perben – az önhiba hiányát azzal indokolta, hogy az SZTFH-BANYASZ/439-6/2024. számú döntés 2024. március 27-i meghozataláig nem lehetett tisztában azzal, hogy folytathatja-e a kitermelést a bányatelken, vagy a bányauzem bezárására vonatkozó kötelezettségnek kell eleget tennie, mert ekkor derült ki számára, hogy a 2015-ös határozatot az alperes már nem hajthatja végre. Ezáltal nem volt lehetősége sem a kitermelés, sem a szüneteltetés jogszerű, engedély alapján történő folytatására.

[13] Kifejtette, az alperes teljes terjedelmében rögzítette határozatában a felperes nyilatkozatát és arra reagált. Indokolásában helytállóan érvelt azzal, hogy a kitermelés a Bt. 21. § (1) és (3) bekezdései alapján csak jóváhagyott kitermelési műszaki üzemi terv birtokában kezdhető meg, annak hiányában a kitermelés kizárt, azon tény pedig a felperes sem tagadta, hogy nem rendelkezett kitermelésre jogosító műszaki üzemi tervvel. A felperesnek – bányavállalkozóként – tisztában kell lennie azzal, hogy engedélyezett műszaki üzemi terv nélkül nem végezhet kitermelést. Rámutatott, a felperes a bányászati jogot a saját kérelmére szerezte meg, méghozzá kiválás jogcímén, tehát nyilvánvalóan tisztában volt azzal, hogy milyen jogosultságokat és kötelezettségeket vállal a jogutódlással. Az alperest nem terhelheti felelősség abban, hogy a felperes olyan bányatelekre vonatkozóan kérelmezte a jogutódként történő nyilvántartásba vételét, amelyre hatályos bányabezárási és tájrendezési kötelezettség állt fenn az MBK/152/2015. számú határozat alapján, és abban sem terheli felelősség az alperest, hogy ezt engedélyezte. A felperes jogutódlással megszerzett bányászati joga alapján fennálló kötelezettsége tényétől független kérdés, hogy az önkéntes teljesítés elmaradása esetén a hatóságnak milyen lehetősége van a végrehajtás kikényszerítésére. Az, hogy az alperes arról nyilatkozott az SZTFH-BANYASZ/439-6/2024. számú döntésében, hogy a 2015-ös határozatot már nem hajthatja végre, nem szünteti meg a felperes kötelezettségét. A felperes nem volt elzárva a bánya bezárása és a tájrendezés elvégzése teljesítésétől, a lehetetlen helyzetre hivatkozása ezért alaptalan. Mindezek alapján arra a

megállapításra jutott, hogy megalapozatlanul hivatkozott a felperes arra, hogy a SZTFH-BANYASZ/439-6/2024. számú döntés meghozataláig eltelt idő önhiba hiányában kieső időnek minősül és ebből következően a szüneteltetés 6 éves időtartama még nem telt el.

[14] Ítéletében a Bt. 41. § (2), (3) és (3b) bekezdései, valamint a 41/B. § (2) bekezdése alapján nem állapított meg akadályt a határozat szerinti kötelezés (ismételt) elrendelésének, figyelemmel arra, hogy e rendelkezések a Bt. „Bírság, intézkedések és biztosítékok” címszó alatt szabályozottak, mely rész teljesen elkülönül a jelen ügyben alkalmazott rendelkezéstől.

[15] Végül nem találta alaposnak a felperes tisztességes és ésszerű időben történő eljárás követelményének megsértésére történt hivatkozását. E körben kiemelte, hogy az alperes az elbírálandó keresettel vitatott eljárásban már tájékoztatta a felperest az eljárás megindításáról és két ízben is felhívta nyilatkozattételre, amely ügyféli jogával a felperes élt és nyilatkozatot tett. Az eljárás megindításától (2024. augusztus 29.) a határozat meghozataláig (2024. november 8.) 71 nap telt el, ezért az alperes az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 50. § (2) bekezdés c) pontja alapján előírt hatvan napos ügyintézési határidőt ugyan túllépte, azonban figyelembe véve azt, hogy egyrészt a határidő túllépés nem jelentős, másrészt arra részben a felperes nyilatkozattételi jogának biztosítása érdekében került sor, az alperes az ésszerű időn belül történő döntéshozatal követelményét nem sértette meg.

A felülvizsgálati kérelem

[16] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

[17] Azt állította, hogy az eljáró bíróság a Bt. 5. § (5) bekezdését tévesen alkalmazta, és ítéletében nem kellő súllyal értékelte a felperes önhiba hiányára való hivatkozását, amelyre tekintettel téves döntést hozott.

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés „a) pontja és ad) alpontja” alapján kérte.

[19] Indokolásul arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta a Bt. 5. § (5) bekezdését, továbbá, hogy figyelmen kívül hagyta a felülvizsgálati kérelemben részletezett bánya-bezárási határozatok egymásra és a felperes önhibájának hiányára való hatását.

[20] Idézte a Kp. 84. § (2) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (5) bekezdését, illetve a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 265.§ (1) bekezdését, továbbá a Kp.78. § (2) bekezdését és a Pp. 279. § (1) bekezdését.

[21] Kifejtette, hogy az eljárás bíróság jogerős ítélete meghozatala során az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegést követett el azáltal, hogy nem vette figyelembe az alperes több egymásra ható bányabezáró határozataira vonatkozó felperesi érvelést, azt tévesen értelmezte és tévesen értelmezte és alkalmazta a Bt. 5. § (5) bekezdésében rögzített kimentésére adott felperesi hivatkozást, amelyből következően ítélete iratellenes, és a felperes alapvető eljárási jogának sérelmét okozta.

[22] Arra is hivatkozott, hogy a jogerős ítélet rögzíti, hogy vizsgálta a hivatkozott további jogszabályi rendelkezések, nevezetesen a Bt. 41. § (2), (3) és (3b) bekezdései, valamint a 41/B. § (2) bekezdése alapján, hogy volt-e akadálya a határozat szerinti kötelezés (ismételt) elrendelésének, azonban arra nem adott magyarázatot, hogy milyen jogszabályra alapozottan hozott az alperes ismételt újabb határozatot.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A Kúria megállapította, hogy a befogadás feltételei az alábbiak szerint nem állnak fenn.

[24] A Kp. 118. § (1) bekezdése értelmében a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[25] A Kp. 117. § (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett

kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[26] A Kúria kiemeli, a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási ok(ok) fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség. (Kfv.IV.37.483/2023/2.)

[27] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási okot a felülvizsgálatot kérő félnek a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján meg kell indokolnia. Erre figyelemmel, ha a fél a befogadhatóság körében arra hivatkozik, hogy az alapvető eljárási jogának sérelme valószínűsíthető, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés történt, az erre irányuló kérelmét a befogadhatóság körében kell megindokolnia, az indokok felülvizsgálati kérelemből való kiválogatása a Kúriára nem hárítható át (Kfv.VII.45.067/2023/2.).

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja a befogadás feltételéül a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmét, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést szabja. A Kúria megállapította, hogy a felperes azon felülvizsgálati állítása, amely szerint az eljárt bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta a Bt. 5. § (5) bekezdésében rögzített kimentésre adott felperesi hivatkozást, nem tesz eleget e befogadási feltételnek, mert a Bt. rendelkezéseinek, illetve a felperes érvelésének esetleges téves értelmezése nem tekinthető sem a kérelmező alapvető eljárási joga sérelmének, sem az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésnek. A Bt. felperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezésének értelmezése az ügy érdemét képezte, vagyis a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadása körében a jogerős ítélet érdemét sérelmezte, és nem az eljárási jogainak megsértését.

[29] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a befogadás tárgyában hozandó döntése során nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kellett vizsgálnia; a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának megalapozásához ezért önmagában nem volt elégséges, hogy a felperes a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt téves jogértelmezésen nyugvónak – tartja.

[30] A felperes felülvizsgálati kérelmében a befogadás indokául hivatkozott továbbá a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjára is, azonban azt elmulasztotta megjelölni, hogy az ad) alponton túl felülvizsgálati kérelmének befogadását mely alpont alapján tartja indokoltnak, az aa) pont jogszabályi szövegének idézésén túl pedig annak vizsgálatát nem támasztotta alá.

[31] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapítottnak megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[32] *Önmagában az, hogy a felperes a jogerős ítéletben megállapítottakkal nem ért egyet, az abban foglaltakat vitatja, nem ad alapot a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján történő befogadására.*

Záró rész

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül határozott.

[34] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetésről rendelkeznie nem kellett.

[35] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2026. január 20.

Dr. Balogh Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Dobó Viola s.k.

Dr. Bögös Fruzsina s.k.

előadó

bíró

bíró

s.k.

Dr. Kiss Árpád Lajos
Dr. Sugár Tamás s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelével:

Kúria
IV.Kfv.37.854/2025/2
tisztviselő